

pre amb un mateix i intocable referent. Això per a la majoria de professors de BUP i d'algunes branques d'FP és com una "punxada a la seva dignitat professional": ara ja hi ha d'haver una avaluació inicial, un saber com estan els/les alumnes sobre allò que volem que aprenguin, i actuar sobre aquesta realitat diversa amb tractaments diversos, fer-ne un seguiment constant i elaborar informes per saber com s'evoluciona i amb quin grau; esborrar la paraula "suspès" de la ment d'alguns ensenyants crearà moltes depressions perquè fins ara la mateixa societat ens empenyia a "suspender" i a "aprovar" segons uns barems que ens havien enflocat, i substituir-la per "incentivació", "aprenentatge signifi- catiu", "tractament de la diversi-

tat", treballar per aconseguir les capacitats que emanen dels objectius generals, prendre consciència que la "nostra" no és el més important sinó que ho són aquestes capacitats suaresmentades. És una qüestió d'eficàcia: es tracta de rendabilitzar al màxim els recursos que tenim a mà i d'aconseguir el màxim de cada un/una dels/ de les nostres alumnes: uns perquè aniran més endavant i altres perquè aniran més atrassats. S'ha acabat allò del "café per a tothom".

I aquí hi ha el quid de la qüestió: la paraula "revalorització" és emprada en tot el seu sentit; hem d'esperar que sigui la societat que ho faci? I mentrestant, què farem? Ho hem d'exigir a l'Administració? És clar que sí, però no podem estar de mans creuades fins que s'aconsegueixi. Aquesta revalorització ha de partir del mateix col·lectiu

d'ensenyants; ha de comportar una sensibilització diferent envers el procés d'aprenentatge, ha de saber "reconvertir" els pares i les mares tot "ensenyant-los" l'eficàcia del nou sistema; ha de resituar la nostra actuació dins el centre educatiu: treball en grup, discussió de temes, metodologia, saber despullar-nos davant els companys sense cap complex i admetre altres vies d'actuacions, en definitiva, tot allò que afecta l'acte d'ensenyament-aprenentatge, que abarca molt més que les quatre parets de la "nostra" classe. A partir d'aquí, el sentit ple de la paraula del títol d'aquest escrit, podrà transcendir l'àmbit escolar i calar en el fons de la societat i, per què no, també en el fons de l'Administració. □

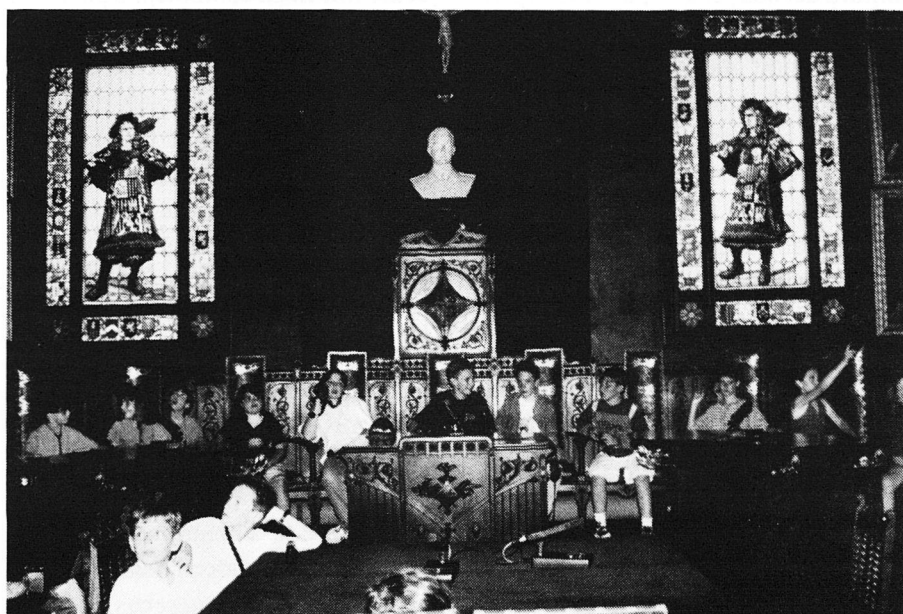
CEP. Palma

L'ESCOLA, PEÇA MESTRA DE LA SOCIETAT

Francesc Figuerola (*)

L'escola en particular i l'educació en general són sense cap tipus de dubte uns dels pilars fonamentals de qualsevol societat que vulgui ocupar un lloc preferent en el món actual.

Una comunitat que no estigui molt sensibilitzada respecte a aquest fet i no el valori positivament podem dir sense por a errar-nos que té el present anquilosat i el futur hipotecat. De fet i de sempre el països capdavaners tècnicament o socialment han estat aquells que han tingut una sensibilitat especial vers el fet educatiu i li han donat un suport incondicional conscients que aquest era el camí, l'únic camí càlid i viable. Suèssia, Alemanya, Holanda en són una mostra.

Dins tot aquest context la figura del mestre, de sempre, ha jugat un paper cabdal perquè ha estat i és un dels graons essencial i insubstituïbles del procés de transmissió cultural sense la tasca del qual l'esmentat procés quedaria irremissiblement truncat.

Però perquè el mestre pugui fer bé la seva feina primerament ha d'estar immers en una societat que sàpiga valorar la importància de la seva tasca i del seu esforç i, segonament ha de tenir al darrere unes institucions que li aportin els recursos necessaris perquè, juntament amb la seva preparació i motivació pugui dur a bon port el seu quefer.

Per una altra banda, si feim una valoració general i ràpida de la situació, podem afirmar que la institució per excel·lència que s'ha d'encarregar de dur endavant aquesta tasca i que per a la qual és la que compte amb més recursos, tant humans com financers, és el Ministeri d'Educació i Ciència. Però, observant aquest tema des d'una òptica més global, ens adonarem que la formació integral i permanent de les persones és tan vital per al país que és de lògica i de justícia que tots els estaments socials s'hi impliquin ja que és una responsabilitat compartida la que tenim perquè l'escola funcioni i preferentment ho faci bé.

En aquest marc d'actuacions, consider que els Ajuntaments hi tenen molt a dir i molt a fer. Per una banda, són un dels primers graons administratius amb qui connecta el ciutadà i, per una altra, també disposen generalment d'una infraestructura que possibilita accedir-hi amb facilitat.

Els governants que regeixen la vida política dels Ajuntaments tenen l'obligació d'acostar a tots els ciutadans els coneixements de la pròpia ciutat, de la seva cultura i del seu patrimoni. Ho saben, ho creuen i de fet ho fan. És difícil trobar un programa d'algun partit polític que no contempli aquest tipus d'actuacions.

L'Ajuntament de Palma, coneixedor d'aquesta realitat i conscient com és de la importància que té l'educació en el context actual, forma part d'un projecte educatiu a nivell internacional que és el de la "Ciutat educadora", el qual compta amb l'adhesió de més de cent quinze Ajuntaments de tot el món.

L'Ajuntament de la nostra ciutat fou un dels que donà suport a la idea inicial del projecte i a més ha participat activament presentant diverses ponències en el Primer i en el Segon Congressos Internacionals (Barcelona, 1990 i Goteborg, 1992) que fins ara s'han celebrat i ja s'ha posat en marxa per col·laborar en el Tercer que

es celebrarà l'any que ve a Bolonya.

L'Ajuntament de Palma, sensibilitat per la importància que té el procés educatiu present i futur per a qualsevol ciutat, a través del Departament de Dinàmica Educativa de la Regidoria d'Educació ofereix tota una extensa gamma d'activitats educatives adreçades preferentment als escolars, als mestres i als pares de la nostra ciutat perquè la idea de la "ciutat educadora" s'acompleixi i els seus habitants puguin conèixer-la, estimar-la i implicar-s'hi millor.

El nostre Ajuntament, a través del programa "Palma, ciutat educativa", posa a l'abast de la comunitat una sèrie d'activitats pensades per a tots els nivells educatius, les quals abracen des de l'educació infantil fins a la formació de persones adultes, i de temàtica molt variada ja que es poden realitzar visites als diferents departaments municipals, activitats relacionades amb l'Educació Vial i preventiva, amb l'Educació per al Consum, amb l'Ecologia i el Medi Natural, amb l'Ensenyament en Català, etc...

Tot un departament amb més de seixanta activitats educatives diferents avalen la ferma voluntat de l'actual Consistori de donar suport i eines als mestres i col·laborar d'aquesta manera en el fet integrador i cohesionador que és l'educació i en la revalorització de la tasca docent. A més, per consolidar aquest fet s'ha creat la Regidoria pròpia d'Educació i se l'ha dotada de cent cinquanta milions de pessetes més de pressupost per al curs 1992-93.

Ara, en època de crisi com la que estam travessant, més que mai s'han d'intensificar els esforços a favor de l'educació d'avui, la qual cosa implica una bona inversió per demà. □

Director dels Serveis Educatius de l'Ajuntament de Palma